

[Krag.]

læggelse. Nu har jeg mere Indtrykket af, at man lister sig frem paa Hosesokker, nu er man rede til at tage Hensyn baade her og der, hvor man kun havde en kold Skulder i 1928. Det vil sige, man vil tage disse Hensyn teoretisk, medens det i Praksis, saaledes som det ogsaa er paavist af det ærede Medlem Hr. Duborg, vil gaa ganske modsat.

Men om Forslaget fra 1928 vil man ikke gerne høre Tale. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, naar man har præseneteret ham for dette Forslag paa Møder ude i Landet, siger fra sin Plads i Salen: Det er forlængst forladt. (Modsigelse af *Hans Hansen*). Ja, saa er de Referater, jeg har set, ikke rigtige. Men jeg troede dog i hvert Fald, at det Forslag, som nu foreligger her, var Udtryk for, at man havde forladt Forslaget fra 1928. Naar det ærede Medlem siger, at det ikke er forladt, staar man altsaa nu med to Forslag til Overgang fra Skat til Skyld. Mon det dog ikke er en Rigdom, som er en Smule overflødig. Mon man ikke skulde se at blive klar over, hvad det er for Forslag, der i Virkeligheden nu ligger til Grund for Partiets Agitation?

Naa, men er Forslaget fra 1928 ikke forladt, giver det mig jo saa meget mere Grund til at minde om den Forhandling, der fandt Sted her i Rigsdagen om dette Forslag, og som jo i Grunden er det eneste, vi her paa Rigsdagen har hørt til denne Sag; den er ikke kommet frem siden i den Form, hvori den da forelaa. Men det blev da paavist, hvorledes hele Planen i Virkeligheden svævede i Luften, idet der ved en Ordning som den, der den Gang blev foreslaaet, nødvendigvis maatte indtræde et Deficit i Statskassen paa 78 Mill. Kr. foruden de 85 Mill. Kr. aarlig, som man efter den da foreslaaede Ordning vilde komme til at mangle til Forrentning og Afdrag paa Statsgælden. Det var jo saaledes, at man ved Indførelse af Grundskyld i Løbet af 3 Aar vilde ophæve Indkomst- og Formueskatten med 100 Mill. Kr., ophæve den hidtidige Grundskyld og Ejendomsskyld til Staten med 11½ Mill. Kr., Arveafgiften med 12 Mill. Kr., Sukkerafgiften med 7 Mill. Kr., Restaurationsskatten, som vi dengang havde, skulde afskaffes, det var 14,5 Mill. Kr., Toldafgifterne forsvinde, bortset fra Afgifterne paa Spiritus, paa Vin og Tobak, de saakaldte Giftskatter, hvorved man vilde reducere Statsindtægterne med 62 Mill. Kr.; saa skulde der, for øvrigt i Strid med Programmet for Retsforbundet, udbetales Aldersrente, hvoraf Staten skulde

bære ¾ i Stedet for nu 7/12; det betød en Udgiftsforøgelse paa 10,1 Mill. Kr.; Invaliderenteudgiftsforøgelsen 1 Mill. Kr., idet man ogsaa vilde udbetale Invaliderente, og endelig Statstilskud til Kommunerne med 10 Mill. Kr. Det vilde give 228 Mill. Kr.s Reduktion af Statsbalancen gennem Indkomster, som skulde bortfalde, og øgede Udgifter, som man paa visse Punkter vilde paatage sig. Og til Imødegaaelse heraf — ja, da havde man de 150 Mill. Kr., som 5 pCt. Grundskyld vilde indbringe. Det vil sige, allerede gennem disse Skatters Bortfald kom man til at staa over for dette Deficit paa Statsbudgettet paa 78 Mill. Kr., hvortil jo kom, at man ved Hjælp af Formueafgiften — det, der kunde blive tilovers gennem Udligningsbanken, naar man havde erstattet Grundejeren det Tab, som vilde følge med den fulde Grundskylds Indførelse dette Overskud, som jo var af højst problematisk Art, hvad man ogsaa selv dengang erkendte — vilde søge at reducere Statsgælden. Foreløbig maatte man dog altsaa af de Indtægter, som Grundskylden gav, og som allerede var 78 Mill. Kr. for lidt efter disse Skatters Afskaffelse, afholde baade Forrentning af og Afdrag paa Statsgælden med 85 Mill. Kr. aarlig.

Og ser vi paa Forholdet til Kommunerne — ja, saa var Forslaget jo det samme med Hensyn til Fordelingen af den fulde Grundskyld mellem Stat og Kommune, som der nu er stillet Forslag om. Vi maa jo ogsaa ved Behandlingen af det her foreliggende Forslag regne med de Grundværdier, som vi regnede med under Debatten om Forslaget i 1928 i Henhold til Vurderingen af 1. Januar 1927, og derefter viste det sig, at ved Gennemførelse af den fulde Grundskyld og ved Bortfald af de hidtidige Ejendomsskatter fra Kommunerne vilde København faa 9¼ Mill. Kr. mere end hidtil gennem Ejendomsskatterne, Frederiksberg 650 000 Kr. mindre, Købstæderne 9½ Mill. Kr. mere, Landkommunerne 13,5 og Amtskommunerne 3,5 Mill. Kr. mindre, idet Ejendomsskatterne i disse Kommunetyper, i den Rækkefølge, hvori jeg har nævnt dem, i 1925—26 var henholdsvis 13,2, 3,1, 5,7, 44,3 og 34,2 Mill. Kr., i alt 100,6 Mill. Kr., medens Grundskylden, som vilde tilfalde Kommunerne i Henhold til Vurderingerne af 1. Januar 1927, var henholdsvis 22,4 Mill. Kr., 2,6 Mill. Kr., 15,1 Mill. Kr. og i Landkommunerne — Amts- og Sognekommunerne naturligvis taget sammen — 61,8 Mill. Kr., i alt ca. 110 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, naar Hensyn tages ogsaa til de forøgede Tilskud, der